

УКРАЇНА
ВИЩА РАДА ПРАВОСУДДЯ
ЧЛЕН ДРУГОЇ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ПАЛАТИ
ХУДИК МИКОЛА ПАВЛОВИЧ
УХВАЛА

31 травня 2019 р.

Київ

6938/0/18-19

Член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя Худик Микола Павлович, здійснивши попередню перевірку дисциплінарної скарги Степаняна Олександра Суреновича та доповнення до неї стосовно судді Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області Редька Олександра Васильовича,

встановив:

13 травня 2019 року до Вищої ради правосуддя за вхідним № С-146/1/7-19 надійшла скарга Степаняна О.С. стосовно судді Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області Редька О.В.

Відповідно до протоколу автоматизованого розподілу справи між членами Вищої ради правосуддя від 13 травня 2019 року вказану скаргу передано мені для проведення попередньої перевірки.

19 липня та 15 жовтня 2019 року до Вищої ради правосуддя від Степаняна О.С. надійшли доповнення до вказаної скарги (вхідні №№ С-146/2/7-19, С-146/3/7-19).

Статус, повноваження, засади організації та порядок діяльності Вищої ради правосуддя визначаються Конституцією України, законами України «Про Вищу раду правосуддя» та «Про судоустрій і статус суддів».

Статтею 108 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» та статтею 42 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» встановлено, що дисциплінарні провадження щодо суддів здійснюють Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя за скаргою щодо дисциплінарного проступку судді (дисциплінарна скарга), поданою відповідно до Закону України «Про судоустрій і статус суддів», або за ініціативою Дисциплінарної палати у випадках, визначених цим Законом.

Відповідно до частини першої статті 43 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» член Дисциплінарної палати, визначений для попередньої перевірки відповідної дисциплінарної скарги (доповідач), вивчає дисциплінарну скаргу і перевіряє її відповідність вимогам закону та наявність підстав для залишення без розгляду дисциплінарної скарги чи відмови у відкритті дисциплінарної справи; за наявності підстав, визначених пунктами 1–5 частини першої статті 44 цього Закону, повертає дисциплінарну скаргу скаржнику.

Вимоги до дисциплінарної скарги встановлено частиною другою статті 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», за змістом якої скарга повинна містити конкретні відомості про наявність у поведінці судді ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою для дисциплінарної відповідальності судді.

У скаргі та доповненні до неї зазначено, що 28 квітня 2017 року суддя Редько О.В. незаконно відмовив скаржнику у задоволенні його заяви про відвід судді Урупи І.В., стверджуючи, що вказана заява підлягала задоволенню, оскільки суддею Урупою І.В. здійснюється розгляд заяви, поданої під час виконання вироку, яка не була розподілена судді Урупі І.В. протоколом розподілу справ між суддями. Зазначене, як вказує Степанян О.С., свідчить про незаконну відмову в доступі до правосуддя, порушення правил щодо відводу, а також умисне допущення під час постановлення ухвали його прав і основоположних свобод.

Враховуючи викладене, Степанян О.С. просить притягнути суддю Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області Редька О.В. до дисциплінарної відповідальності.

В доповненні до скарги, яка надійшла до Вищої ради правосуддя 15 жовтня 2019 року Степанян О.С. зазначив, що після звільнення з місць позбавлення волі йому відмовляють у працевлаштуванні у зв'язку із судимістю.

Під час попередньої перевірки дисциплінарної скарги та доповнень до неї встановлено, що вироком Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області від 12 жовтня 2009 року засуджено за частиною першою статті 115 КК України на 12 років позбавлення волі. Запобіжний захід засудженому у вигляді тримання під вартою до набрання вироку законної сили залишено без змін. Ухвалою апеляційного суду Запорізької області від 14 жовтня 2009 року вказаний вирок залишено без змін.

До Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області надійшло клопотання засудженого про вирішення питання, пов'язаного з виконанням вироку суду, в якому він просив розглянути правомірність взяття його під варту та утримання в Біленьківській ВК, посилаючись на те, що вирок стосовно нього незаконний та вказуючи на порушення процедури набрання ним законної сили. Вказане клопотання передано судді Урупі І.В. протоколом розподілу справи між суддями у неавтоматичному режимі від 22 лютого 2017 року. Разом із цим у вказаному протоколі зазначено, що причина проведення неавтоматизованого розподілу – розпорядження керівника апарату Мелітопольського міськрайонного суду Белінський А.Ю. № 11кор від 22.02.2017 року.

Під час розгляду вказаного клопотання, заявив клопотання про відвід судді Урупі І.В., яке мотивував тим, що суддя Урупа І.В. ухвалила вирок в його справі, суддя упереджено до нього відносилася під час судового розгляду та винесення вироку, порушувала вимоги процесуального законодавства, а тому у нього наявні сумніви у неупередженості судді, визначеної з порушенням вимог частини третьої статті 35 КПК України.

Вказану заяву на підставі протоколу автоматизованого розподілу справи між суддями від 27 квітня 2017 року передано до провадження судді Редька О.В.,

який 28 квітня 2017 року у відкритому судовому засіданні за участю прокурора та за результатами судового розгляду постановив ухвалу про відмову у її задоволенні.

В обґрунтування прийнятого рішення суддя Редько О.В. зазначив, що прийняття суддею (Урупою І.В.) рішення у кримінальній справі під час розгляду обвинувального висновку, винесення вироку судом, які приймалися на підставі та у порядку, який визначений законом, не є підставами сумніватись в неупередженості судді під час розгляду питання в порядку виконання вироку суду, який набрав законної сили.

За висновком судді Редька О.В. підстав, які унеможлиблюють участь судді Урупи І.В. в розгляді клопотання в порядку виконання вироку суду у відповідності до вимог статей 35, 75, 76 КПК України, не встановлено.

Ухвалою судді Урупи І.В. від 12 травня 2017 року у задоволенні клопотання про вирішення питання, пов'язаного з виконанням вироку суду відмовлено.

Як вбачається з відомостей Єдиного державного реєстру судових рішень, на вказану ухвалу подано апеляційну скаргу, проте з урахуванням надходження до суду апеляційної інстанції 14 та 25 липня 2017 року його заяв в порядку статті 403 КПК України, ухвалою суду апеляційної інстанції 1 грудня 2017 року прийнято відмову від апеляційної скарги і закрито апеляційне провадження (провадження).

При цьому слід вказати, що Дисциплінарні палати Вищої ради правосуддя, які здійснюють дисциплінарні провадження щодо суддів, не наділені законом повноваженнями встановлювати або оцінювати обставини справи, вирішувати питання про достовірність або недостовірність того чи іншого доказу, а також перевіряти законність та обґрунтованість судових рішень.

Згідно зі статтею 131 Конституції України, статтею 3 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» Вища рада правосуддя не є органом правосуддя. Відповідно до статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускаються. Виключно законами України визначаються судоустрій і судочинство. Порядок здійснення правосуддя регламентується відповідним процесуальним законодавством України.

Позасудовий порядок оскарження актів і дій суддів, які стосуються здійснення правосуддя, неможливий (Рішення Конституційного Суду України від 23 травня 2001 року у справі № 6-рп/2001).

Таким чином, за результатами попередньої перевірки дисциплінарної скарги та доповнень до неї приходжу до висновку, що вона всупереч вимогам пункту 3 частини другої статті 107 закону України «Про судоустрій і статус суддів» не містить конкретних відомостей про наявність у поведінці судді Редька О.В. ознак дисциплінарного проступку, який відповідно до частини першої статті 106 цього Закону може бути підставою дисциплінарної відповідальності судді.

Інші доводи скарги не свідчать про наявність у поведінці судді Редька О.В. ознак дисциплінарного проступку.

Пунктом 2 частини першої статті 44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя» передбачено, що дисциплінарна скарга залишається без розгляду та повертається скаржнику, якщо вона не містить відомостей про ознаки дисциплінарного проступку судді.

З огляду на викладене дисциплінарну скаргу та доповнення до неї слід залишити без розгляду та повернути скаржнику.

На підставі викладеного, керуючись статтею 107 Закону України «Про судоустрій і статус суддів», статтями 42–44 Закону України «Про Вищу раду правосуддя», член Другої Дисциплінарної палати Вищої ради правосуддя

ухвалив:

дисциплінарну скаргу Степаняна Олександра Суреновича та доповнення до неї стосовно судді Мелітопольського міськрайонного суду Запорізької області Редька Олександра Васильовича залишити без розгляду та повернути скаржнику.

Ухвала оскарженню не підлягає.

**Член Другої Дисциплінарної палати
Вищої ради правосуддя**

М.П. Худик